

Drept Procesual Civil

Acest **curs** prezinta **Drept Procesual Civil**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **10 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

1. Abținerea și recuzarea.

Recuzarea este dreptul pe care-l au partile din proces de a solicita în cazurile strict determinate de lege, îndepărtarea unuia sau a mai multor judecatori de la solutionarea unei anumite pricini.

Cazurile de recuzare sunt expres si limitativ prevazute de art.27 C.proc.civ., potrivit caruia, „judecatorul poate fi recuzat :

1. când el, sotul sau, ascendenti ori descendentii lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este sot, ruda sau afin, pâna la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din parti;

2. când el este sot, ruda sau afin în linie directa ori în linie colaterala, pâna la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei parti sau daca este

casatorit cu fratele ori sora sotului uneia din aceste persoane;

3. când sotul în viata si nedespartit este ruda sau afin a uneia din parti pâna la al patrulea grad inclusiv, sau daca, fiind încetat din viata ori despartit, au ramas copii;

4. daca el, sotul sau rudele lor pâna la al patrulea grad inclusiv au o pricina

asemanatoare cu aceea care se judeca sau daca au o judecata la instanta unde una din parti este judecator;

5. daca între aceleasi persoane si una din parti a fost o judecata penala în timp de 5 ani înainte recuzarii;

6. daca este tutore sau curator al uneia dintre parti;

7. daca si-a spus parerea cu privire la pricina ce se judeca;

8. daca a primit de la una din parti daruri sau fagaduiri de daruri ori altfel de

îndatoriri;

9. daca este vrajmasie între el, sotul sau una din rudele sale pâna la al patrulea grad inclusiv si una din parti, sotii sau rudele acestora pâna la gradul al treilea inclusiv.

Abtinerea consta în obligatia pe care o are judecatorul, care stie ca exista un motiv de recuzare în privinta sa, de a încunostinta pe presedintele instantei despre aceasta si de a se abtine de la judecarea pricinii (art.25 C.proc.civ.). Cu alte cuvinte, abtinerea este o autorecuzare.

Cazurile de abtinere sunt identice cu cele de recuzare reglementate de art.27 C.proc.civ.. De asemenea, abtinerea se solutioneaza potrivit normelor prevazute de art.30-32 C.proc.civ. pentru judecarea cererii de recuzare.

Competență să se pronunțe asupra abținerii sau recuzării este instanța sesizată cu judecarea pricinii. În alcătuirea completului nu poate să intre și cel recuzat.

Dacă datotiră abținerii sau recuzării mai multor judecători, nu se poate alcătui completul de judecată, sau dacă privește pe toți judecătorii instanței, competență este instanța imediat superioară.

Recuzarea tuturor judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se judecă de o altă secție a Înaltei Curți.

La judecarea cererii de abținere și recuzare nu participă și părțile, judecata făcându-se în camera de consiliu. Judecătorul în cauză va fi ascultat numai dacă este necesar.

Abținerea este reglementată de norme imperative.

Recuzarea este reglementată de norme dispozitive, partea interesată având posibilitatea de a-l recuza sau nu pe judecător, în funcție de cum are încredere în imparțialitatea lui. . .

2. Actul jurisdicțional.

Actele jurisdicționale: sunt acele acte realizate de judecător în îndeplinirea atribuțiilor sale jurisdicționale, care privesc soluționarea litigiului (ex. redactarea minutei, hotărârea judecătorească)

Actele jurisdicționale sunt considerate manifestări de voință prin care un organ cu independența funcțională soluționează, cu putere de lucru judecat, după o procedură bazată pe principiul contradictorialității, litigiului juridice, creând, modificând sau desființând drepturi și obligații pentru părți precum și pentru organele de punere în executare.

Pornind de la acest înțeles dat actelor jurisdicționale remarcăm fără dificultate că în sfera lui semantică se circumscrie specificul activității judecătorului.

Judecătorul însă, în activitatea sa, întocmește sau pronunță acte care exced definiției actului jurisdicțional, îmbracând o natură mixtă, ceea ce ne determină să punctăm cu claritate trăsăturile actului jurisdicțional:

- a) orice act jurisdicțional emana de la un judecător independent și care se supune numai legii;
- b) activitatea de jurisdicție se desfășoară cu respectarea riguroasă a formelor și regulilor procedurale prestabilite de lege;
- c) soluțiile pronunțate de judecători sunt date cu putere de lucru judecat (relativă sau absolută), prin urmare asupra a ceea ce s-a judecat într-o cauză nu se mai poate reveni, odată ce hotărârea a rămas definitivă și irevocabilă;

În concluzie, trebuie să reținem că toate actele care emana de la un judecător aflat în exercitiul funcției îmbracă un caracter jurisdicțional, chiar dacă unele dintre ele nu se încadrează în definiția clasică dată actului jurisdicțional, îmbracând o natură mixtă, fie administrativă, fie contractuală.

3. Acțiunea normelor de procedură civilă în spațiu și asupra persoanelor.

în spațiu

Aplicarea în spațiu a normelor de drept procesual civil nu pune probleme pe plan intern, deoarece, prin unificarea legislativă, la nivelul întregii țări se aplică aceeași lege. Așadar instanța română aplică „lex fori” – legea țării.

Aplicarea normelor dreptului procesual civil asupra persoanelor

Potrivit art.16 alin.1 din Constituție, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, iar în art.2 alin.1 din Legea nr.304/2004 se prevede că justiția se înfăptuiește în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți. În acest sens sunt și prevederile art.7 alin.1 din

Legea nr.304/2004.

Principiul egalitatii se aplica si cetatenilor straini si apatrizilor.

4. Afirmarea unui drept și interesul – condiții de exercițiu ale acțiunii civile.

Exercițiul dreptului la acțiune este liber. Aceasta nu înseamnă că oricine poate exercita acțiunea, ci trebuie îndeplinite cumulative o serie de condiții.

Condiții de exercițiu ale acțiunii civile:

- afirmarea unui drept subiectiv civil ce se cere a fi protejat;
- interesul urmărit prin punerea în mișcare a acțiunii;
- capacitatea procesuală;
- calitatea procesuală.

Dreptul

Deoarece acțiunea civilă este în corelație cu dreptul subiectiv, pentru declanșarea acțiunii civile se cere ca în primul rând să se afirme un drept subiectiv civil ce se cere a fi protejat, sau a unui interes legitim ce nu se poate realiza decât pe calea justiției.(ex. materie de divorț, filiație etc.)

Prin declanșarea acțiunii se are în vedere clarificarea incertitudinii ca privire la drept, verificarea dreptului efectuându-se prin dezbateri contradictorii în timpul judecării pe fond.

Dreptul subiectiv ce trebuie protejat trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie recunoscut și ocrotit de lege, să nu fie ilegal, imoral sau să contravină ordinii economice și sociale;
- b) să fie exercitat cu bună-credință (să nu fie exercitat abuziv)
- c) să fie actual, deci să nu fie supus unui termen sau unei condiții suspensive.

Se poate intenta acțiune preventivă, hotărârea obținută urmând a fi pusă în executare la împlinirea termenului.(de exemplu cererea pentru predarea unui imobil)

Dacă se invocă faptul că dreptul nu este actual, cererea va fi respinsă ca prematură, însă reclamantul va putea introduce o nouă cerere la împlinirea termenului sau a condiției.

Interesul

Prin interes înțelegem folosul practic pe care o parte îl urmărește punând în mișcare procedura judiciară pentru valorificarea dreptului subiectiv civil ce se cere protejat.

Interesul poate fi:

- material – de exemplu restituirea unui bun
- moral – de exemplu punerea sub interdicție

Pentru ca interesul să constituie condiție de exercitare a acțiunii civile trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- a) să fie născut și actual – în acest caz reclamantul trebuie să justifice o încălcare a dreptului său material de către cel pe care-l cheamă în judecată.

b) interesul trebuie să fie legitim, să nu vină în contradicție cu legea sau cu normele morale

c) interesul să fie personal - în folosul celui care recurge la forma procedurală. Această condiție se cere și atunci când forma procedurală permite și altor persoane să acționeze în numele titularului

d) interesul trebuie să fie direct - în sensul că o persoană nu poate apăra dreptul altei persoane.

Lipsa interesului sau a cerințelor de mai sus duce la respingerea de către instanță a acțiunii.

În cazul în care instanța consideră că reclamantul nu justifică niciun interes, nu va dispune respingerea cererii înainte ca excepția lipsei de interes să fie pusă în discuția părților pentru ca reclamantul să se poată apăra.

5. Calitatea procesuală.

.....
.....
.....

Documentul complet de 10 pagini îl poți citi dacă îl descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se găsesc în [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://pagina.documentului.din.Biblioteca.RegieLive.ro)